

Велико освећење храма Светог Симеона Мироточивог у Мајамију

Припреме за величанствени догађај су почеле већ давне 1978. године када је једна мала група православних Срба у Мајамију зажелела да има организовану црквену заједницу.

Чим су сакупили довољан број потписа чланова за оснивање парохије, обратили су се тада надлежном епископу Христофору и у марту 1979. године и од њега добили благослов. За прво привремено повереништво бивају постављени: Мајкл Ј. Маринчић, председник; Бранислав Квајић, копредседавајући; Руди Матијевић, благајник; Олга Матијевић, секретар; Чланови: Петар Кнежевић, Андреј Косовић, Станислав Стојковић и Џенет Мештровић. Те године у априлу гостујући свештеник Богдан Зјалић помаже у оснивању Кола српских сестар „Царица Милица“. Већ у јуну Ванредна скупштина чланства изгласава да се црква посвети Светом Симеону Мироточивом. Одлуком епископа Христофора и осталом припремљеном документацијом обратили су се државним властима и званично постали Мисија Светог Симеона Мироточивог. Радост коју су они

тада осећали ми данас можемо само да замишљамо.

Одмах за тим су почели да са протом Петром Милошевићем истражују локације где би купили погодан плац са кућом који би одговарао њиховим финансијским могућностима и у периоду 1979-80. године нашли су оно за чим су трагали. Кућа са плацем на садашњој адреси је била за почетак довољна. У њој је почео да станује свештеник, а адаптирана је и као богомоља и сала за друштвени живот. Пошто су били млада Мисија, морао је за кредит неко да гарантује, па су Руди и Олга Матијевић гарантовали својом кућом. Током осамдесетих, када је дошао млади свештеник Петар Петровић, исплатили су кредит и већ почели правити планове за храм. Освештали су крст и место за градњу, али се од тог пројекта одустало. Гледајући са данашње тачке то је испало добро, јер данас не би смо имали тако велику цркву која би могла да прими далеко већи број људи него што их је тада било.

Касније су докупили још један плац који је проширио дотадашње имање, и 2003. године су почели са градњом сале. Пуно труда и одрицања је требало нашим Србима да саграде велику салу са станом, кухињом и помоћним просторијама, али трудом и далековидошћу тадашњег Црквеног одбора, на челу са Ратком Крављанцем, и свештеника проте Стокана Ћирковића, зграда је саграђена и прилагођена за богослужење. Пространа бина је преуређена за олтар, па је ту вршена света Литургија, а по завршеној служби навлачила се завеса на олтару, а сала постајала место за окупљања, ручкове и прославе. Време је пролазило, црквени живот се развијао, а доласком свештеника проте Светозара Веселиновића и млађих људи у Одбору родила се жеља за градњом храма. Млади председник Црквеног одбора инжењер Предраг Васкрсић са Јовицом Малешевићем, такође инжењером на челу Грађевинског одбора, дају архитекти г. Добошу потребне информације да се израде планови за нови храм. Године 2013. добијају се дозволе и почиње градња. На жалост, усред градње септембра 2015. године остају без духовног пастира Светозара Веселиновића који се због тешке болести преселио у Царство небеско. Већ у августу 2016. године долази свештеник прота Милан Крстић, коме је то већ трећи храм у чијој градњи учествује, прикључује се групи која води градњу и својим искуством, идејама и решењима припомаже да се Храм заврши. Пошто је храм већ скоро завршен, прву црквену славу 2018. године прослављају са епископом Иринејем у новом храму. Тог јутра, пре свете Литургије, Епископ је обавио мало освећење храма како би се у њему богослужило. Храм је у међувремену у потпуности довршен, до последње ситнице, тако да је дозрело време за велико освећење.

Термин је заказан за 24. фебруар 2024. године, када је Владика заказао и Епархијску скупштину два дана пре освећења, како би све богољубиво свештенство Епархије источноамеричке учествовало у том светом чину. Припреме за догађај су почеле већ неколико недеља раније, са мноштвом волонтера који су сви као један радили на овом богоугодном делу. Свештенство је дочекало испред храма Његово Преосвештенство Епископа источноамеричког г. Иринеја који је свечано, обучен у мандију, унео у храм мошти Светог Мардарија Либретивилског и мошти Светих мученика јасеновачких и пребиловачких. Мноштво народа је дошло да се после вечерње службе, поклони и целива свете мошти. Вечерњој служби је присуствовао и Његово Преосвештенство Епископ канадски г. Митрофан, који је био и надлежни архијереј када је освећен темељ и започета градња храма. У госте је дошао и Епископ епископалне заједнице г. Петар Итон, који живи у близини и управља Епархијом за Југоисток. Ваља напоменути да је Епископална заједница садашњи храм Светог Саве у Њујорку продала Српској Православној Цркви из поштовања према Светом Николају Жичком и да је увек са њима Српска Црква имала одличну и пријатељску сарадњу. Епископ Иринеј је искористио прилику да госта да уступи један храм на Кеј Весту једном месечно за света богослужења, за српски народ који тамо живи, што нам је он великодушно одобрио.

Сутрадан, преко тридесет свештеника и свештенмонаха и два ђаконa у шпалиру су испред храма дочекали преосвећену господу епископе источноамеричког Иринеја, новограчаничко-средњезападноамеричког Лонгина и канадског Митрофана који су обавили свечани чин великог освећења храма. Нека остане забележено да је кума храм била гђа Јагода Соколовић, а домаћин славе г. Марко Каровић. На крају свете Литургије, епископ Иринеј је уручио орден Светог краља Милутина којим је Свети Архијерејски Синод на челу са Патријархом српским г. Порфиријем доделио парохији.

На свечаности у препуној сали приказан је фото албум свих битних тренутака парохије од 1978. године до данас. Свештеник и његова ћерка Анастасија су читали историјата парохије, док су појале Теодора Крстић и Тара Радивојевић. Позната пијанисткиња Марта Милошевић Бранковић је на опште одушевљење извела своју композицију „Србија”. Том приликом, епископ иринеј је доделио грамате најистакнутијим трудбницима за градњу: Колу српских сестара „Царица Милица”, Радомиру Пењевићу, Јагоди Соколовић, Јовици Малешевићу, Предрагу Васкрсићу, Данилу Иванчевићу, Милану

Гарчеву,
и Биљани

spc.rs